

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยจึงได้ค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่อไปนี้

โครงสร้างของหลักสูตรและอัตราเวลาเรียน

แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม

อายุและความสามารถทางภาษา

การสอนภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กเล็ก

สภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ

ด้านความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษของครู

ด้านการเตรียมการสอน

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านสื่อการเรียนการสอน

ด้านการวัดและการประเมินผล

ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษและอัตราเวลาเรียน

โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ได้มีการกำหนดให้จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาเป็นภาษาอังกฤษระดับต้น (Beginner Level) จำแนกเป็น 3 ระดับดังนี้

1. ภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level) กำหนดให้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตลอดปีการศึกษา
2. ภาษาอังกฤษระดับอ่านออกเขียนได้ (Literacy Level) กำหนดให้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตลอดปีการศึกษา

3. ภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น (Beginner Fundamental Level)
ประกอบด้วยภาษาอังกฤษหลัก 1-4 กำหนดให้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 ตลอดปีการศึกษา

โครงสร้างหลักสูตรประถมศึกษาและอัตราเวลาเรียน

ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม		ภาษาอังกฤษอ่านออกเขียนได้		ภาษาอังกฤษหลัก 1-4	
ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
6 คาบ/สัปดาห์ เริ่มเรียนภาค เรียนที่ 2	6 คาบ/ สัปดาห์	6 คาบ/ สัปดาห์	6 คาบ/ สัปดาห์	15 คาบ/ สัปดาห์	15 คาบ/ สัปดาห์
120 คาบ/ปี	240 คาบ/ปี	240 คาบ/ปี	240 คาบ/ปี	600 คาบ/ปี	600 คาบ/ปี

หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) (กรมวิชาการ, 2540 : 10)

แนวการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนประถมศึกษา

ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนประถมศึกษา จัดการเรียนการสอนโดยยึดแนว
ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จากหลักสูตรภาษาอังกฤษ
พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของกรม
วิชาการ

แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรนี้ มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถ
ในการสื่อสารควบคู่กัน 2 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม
และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับ
สถานการณ์โดยมีแนวหลักดังนี้

1. จัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
2. จัดการเรียนการสอนภาษาด้วยกิจกรรมที่มีความหมายและหลากหลาย ฝึกการ สื่อ
สารในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

3. จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารด้วยการฟังและการพูดในระดับเตรียมความพร้อมเพิ่มเติม การฝึกฝนการสื่อสารด้วยการอ่าน การเขียน และการสะกดคำในระดับอ่านออกเขียนได้ และฝึกฝนการส่งสารและรับสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในการเรียนภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2540 : 10)

การนำแนวการสอนไปใช้

มีแนวปฏิบัติดังนี้ (คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2539 : 8 – 10)

1. ครูผู้สอนต้องศึกษาทำความเข้าใจอย่างละเอียดก่อน โดยเฉพาะเรื่องของเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับครู ครูควรฝึกฝนตนเองจากแถบบันทึกเสียงที่จัดให้ควบคู่กันให้คล่องแคล่ว ครูควรถือว่าการออกเสียงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรเอาใจใส่เป็นพิเศษ

2. ครูผู้สอนควรจัดทำแผนการสอนขึ้นใช้ด้วยตนเอง โดยพิจารณาจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ในการนี้ครูผู้สอนอาจเพิ่มหรือลดรายการบางรายการได้ตามความเหมาะสม แต่โดยภาพรวมแล้วควรอยู่ในกรอบจุดประสงค์ เนื้อหา คาบเวลา กิจกรรม สื่อ การวัดและประเมินผลที่กำหนดไว้

3. เวลาเรียน กำหนดไว้ 120 คาบในหนึ่งภาคเรียน โดยเริ่มในภาคเรียนที่ 2 เป็นเวลา 20 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 6 คาบ (120 นาที) ให้เรียนทีละน้อยแต่กระจายตลอดสัปดาห์

4. เนื้อหาในแนวการสอนนี้ วิเคราะห์มาจากหลักสูตร พิจารณาเรื่องที่ง่ายอยู่ใกล้ตัว และใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วยคำศัพท์และประโยคสั้น ๆ เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะและสามารถนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริงมากกว่าจดจำเนื้อหา ครูผู้สอนสามารถปรับใช้ได้ตามความเหมาะสม

5. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป

ขั้นนำ (Warm up) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความพร้อม ความอยากรู้อยากเรียนในบทเรียนใหม่ เนื้อหาจะเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทเรียน

ขั้นสอน ภาษาไม่ใช่วิชาเนื้อหา แต่เป็นวิชาทักษะที่จะต้องฝึกทำซ้ำ ๆ โดยการเลียนแบบ หากครูผู้สอนใช้วิธีการเดิม ๆ และใช้เวลานาน ๆ อาจจะทำให้ให้นักเรียนเบื่อหน่าย ต้องเปลี่ยนกิจกรรมไปตามสถานการณ์และความสนใจของนักเรียน ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งในเรื่องนี้ Benjamin S. Bloom ได้เสนอแนะการสอนทักษะปฏิบัติไว้เป็น 4 ขั้นตอนคือ

ขั้นที่ 1 ขั้นให้รูปแบบ (Presentation) เป็นการนำเสนอให้นักเรียนฟัง ให้อ่านหรือเขียนแล้วแต่กรณีตามแบบที่ครูกำหนด นักเรียนรับรู้ สังเกตไปพร้อมกับการฟัง อ่าน หรือ

เขียน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การใช้คำพูดพร้อมกับแสดงสิ่งของหรือกิริยาท่าทางให้นักเรียนฟัง เห็น สังเกต และรับรู้เข้าใจ เป็นสิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความถูกต้องและชัดเจน ที่สุด

ขั้นที่ 2 ขั้นให้ทำตามแบบ (Controlled Practice) โดยครูพูด อ่าน หรือ เขียน แล้วให้นักเรียนทำตาม ถ้าเป็นเพลงก็ให้ร้องตาม เมื่อนักเรียนทำตามได้ถูกต้อง ครูพูดชมเชย หากนักเรียนทำไม่ถูกต้อง ครูผู้สอนอาจจะให้นักเรียนทำตามอีก 2-3 ครั้ง

ขั้นที่ 3 ขั้นทำตามโดยไม่มีแบบ (Cues) จุดประสงค์ในขั้นนี้เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เช่น ในขั้นที่ 1 ให้ฟังเสียงคำว่า Pencil ขั้นที่ 2 นักเรียนพูดคำว่า Pencil ตามครู ขั้นที่ 3 ครูพูดคินสอให้ดูแล้วให้นักเรียนพูด หากนักเรียนพูด pencil ถูกต้องครูต้องชมเชยนักเรียนทันที ถ้า นักเรียนพูดไม่ถูกต้องครูอาจให้นักเรียนพูดอีกครั้งเพื่อตรวจสอบความแน่ใจ Cues อาจเป็นเสียงของ รูปภาพ ตัวหนังสือ หรือท่าทางก็ได้ ที่ครูกำหนดให้นักเรียนทำตามที่เห็นหรือได้ยิน หรือสัมผัส

ขั้นที่ 4 ขั้นฝึกกิจกรรมหลากหลาย (Practice and Production) ทั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปกิจกรรมหลากหลาย เพื่อให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) แม่นยำ (Accuracy) และเกิดความสนุกสนาน สามารถนำภาษาที่ฝึกแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้โดยอัตโนมัติ กิจกรรมที่ควรจัด เช่น

- (1) แบ่งกลุ่มแสดงบทบาทสมมุติ
- (2) แบ่งกลุ่มเล่นเกม
- (3) ร้องเพลงประกอบท่าทาง
- (4) ทำแบบฝึก
- (5) อื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

ขั้นสรุป เป็นขั้นสุดท้ายของกิจกรรมการเรียนการสอน จุดประสงค์ก็เพื่อสรุปความรู้ ทักษะ และเจตคติที่นักเรียนได้รับมาตั้งแต่ต้น อาจจะออกมาในรูปการปฏิบัติงานกลุ่ม รายงานผลงานกลุ่ม ร้องเพลงกลุ่ม เกมของกลุ่ม หรือกิจกรรมอื่นที่บังชี้พฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

สื่อการเรียนการสอน จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องจัดเตรียมให้พร้อมก่อนทำการสอนหรือจัดกิจกรรม แผนการสอนใด กิจกรรมใด จะใช้สื่อการสอนใดบ้าง ครูผู้สอนสามารถศึกษาได้จากแนวการสอน

การวัดและประเมินผล ครูผู้สอนสามารถทำการวัดผลและประเมินผลได้ก่อนจัดกิจกรรม ระหว่างการจัดกิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนอาจจะสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลขึ้นเองก็ได้

โครงสร้างเนื้อหาและคาบเวลาเรียน
ภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เวลา 120 คาบ
(คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2539)

สัปดาห์ที่	คาบ	เรื่อง	เนื้อหา
1-2	10	การทักทายและกล่าวลา	- Hi - Hello. - Good morning. - Good afternoon. - Goodbye. / Bye-bye.
2-4	10	การแนะนำตนเองและการแนะนำผู้อื่น	- I am..... - I'm..... - Hello. I am..... - Hello. I'm..... - This is - That is.....
4-5	6	การถามตอบเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อ	- What's your name? - My name is....(ชื่อ).....(ชื่อ).....
6	6	การฟังและเข้าใจความหมายของสิ่งที่ฟัง (สิ่งของและสัตว์)	- book, pencil, chair, desk, door, window, cat, dog, bird, pig, fish
			- A..... - This is a - That is a
6	4	การพูดขอบคุณ	- Thank you. - You're welcome.

สัปดาห์ที่	คาบ	เรื่อง	เนื้อหา
7	6	การสั่งและการปฏิบัติตามคำสั่งและการขอร้อง	<ul style="list-style-type: none"> - Please walk. - Please run. - Please walk to the..... - Please run to the..... - Give me a - Give me aplease. - Please give me a
8	6	การถามตอบเพื่อทราบข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> - egg, apple, orange, banana, mango, ball, doll - What is this / that? - What's this / that? - It's a / an.....
9	2	การพูดขออนุญาต	<ul style="list-style-type: none"> - May I go out, please? - May I come in, please?
9-10	4	การถามและการตอบรับหรือปฏิเสธ	<ul style="list-style-type: none"> - Is it a / an - Yes. / No/
10	4	การถามให้เลือกรตอบ	<ul style="list-style-type: none"> - Is it a / anor a/and.....: Is's a/an.....
11-12	8	การฟังและเข้าใจความหมายเกี่ยวกับจำนวน 1-10	<ul style="list-style-type: none"> _ One, two, three, four, five, six, seven, eight, nine, ten - How many?
12	4	การฟังและเข้าใจความหมายเกี่ยวกับสี	<ul style="list-style-type: none"> - red, yellow, blue, white - It's.....(สี)..... - It's a.....(สี)..... +n.....

สัปดาห์ที่	คาบ	เรื่อง	เนื้อหา
13-14	10	การฟังและเข้าใจความหมายเกี่ยวกับวันทั้งเจ็ด	- Sunday, Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday, Saturday - Today is.....
14	2	การพูดขอโทษ	- Sorry. - I'm sorry. - That's all right
15	6	การถามตอบเกี่ยวกับส่วนต่างๆของร่างกาย	- ear, eye, nose, head, hand, leg - What's this / that? - It's a/an.....
16-18	16	การบอกสถานที่อยู่ของสิ่งต่างๆ	- It's in / on / under the..... - Where is the.....?
18-19	4	การฟังและเข้าใจความหมายเกี่ยวกับขนาดของสิ่งต่างๆ	- It's a big.....n..... - It's small.....n.....
19-20	6	การฟังและเข้าใจความหมายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม	- rice, milk, water, ice-cream - It's What's this / that?
20	4	การทบทวนตัวอักษร	- อักษรแบบตัวพิมพ์ใหญ่ A-Z

รายการสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ลำดับ แนวการสอน	เรื่อง	สื่อการเรียนการสอน			
		เกม	เพลง	ภาพ	นิทาน
1	การทักทาย	- Magic Ball - Hello	- Hello - Good Morning - Good Afternoon	นักเรียนชาย หญิง 2 คน แสดงการ ทักทาย (ตัวอย่าง)	John กับ Mary
2	การกล่าวลา	Goodbye	- Goodbye - Hello/Goodbye	นักเรียนชาย หญิง 2 คน แสดงการ กล่าวลา	- หมิน้อยขอ ลาก่อน - A Little Bear
3	การแนะนำ ตนเอง	แนะนำ ตนเอง	- Hello I'm..... Thongchai	นักเรียนชาย หญิง 2 คน แสดงการ แนะนำ ตนเอง	- เมฆน้อยกับ ดอก ทานตะวัน - An ant and the Sunflower
4	การแนะนำ ผู้อื่น	แนะนำตนเอง และแนะนำ ผู้อื่น	แนะนำตนเอง และผู้อื่น	บุคคลที่ นักเรียนรู้จัก (ครูหาเอง)	- งานเลี้ยง ของสัตว์ป่า - New Friends
5	การถาม ตอบเพื่อให้ ได้ข้อมูล เกี่ยวกับชื่อ	เกมถามชื่อ	- What's your name? - Hello, I am Thongchai.		

ลำดับ แนวการสอน	เรื่อง	สื่อการเรียนการสอน			
		เกม	เพลง	ภาพ	นิทาน
6	การฟังและเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ฟัง (สิ่งของและสัตว์)	- ต่อกภาพ - ทายภาพ	-	ภาพสัตว์และสิ่งของตามเนื้อหา (ครูหาเอง)	-
7	การพูดขอบคุณ	-	- We are Friends - Thank You - Thank You Ever so Much	-	- วันเกิดของ "ป๊อปปี้" - Birthday Party.
8	การตั้งและการปฏิบัติตามคำสั่งและการขอร้อง	Simon Says	-Walk and Run. - Down and Up	-	-
9	การถามและตอบเพื่อให้ได้ข้อมูล	-	What's This?	ภาพตามเนื้อหา (ครูหาเอง)	-
10	การพูดขออนุญาต	-	May I Come In? May I Go Out?	ภาพประกอบนิทาน	- ภูเก็ตกับนกหัวขวาน - A Snake and A Bird
11	การพูดแทรกอย่างสุภาพ	-	- Excuse Me	ภาพประกอบนิทาน	- เสลามูนหลงทาง - Salamoon Got Lost

ลำดับ แนวการสอน	เรื่อง	สื่อการเรียนการสอน			
		เกม	เพลง	ภาพ	นิทาน
12	การถามและ ตอบรับ- ปฏิเสธ	- Guess Please - Something Hidden - เกมถาม ตอบ Yes./No.	-	-	-
13	การถามให้ เลือกตอบ	What Is It?	Chair Or Desk	-	-
14	การฟังและ เข้าใจ ความหมาย เกี่ยวกับ จำนวน 1-10	-	- One To Ten - I can Count From One To Ten	บัตรตัวเลข (ครูทำเอง)	-
15	การฟังและ เข้าใจ ความหมาย	กลุ่มสี	Red, White and Blue	-	-
16	การฟังและ เข้าใจ ความหมาย เกี่ยวกับวัน ทั้งเจ็ด	-	- Days - Seven Days	-	-
17	การพูด ขอโทษ	-	- Sorry - I'm sorry	-	- นกน้อย ฉลาด - We are Birds.

ลำดับ แนวการสอน	เรื่อง	สื่อการเรียนการสอน			
		เกม	เพลง	ภาพ	นิทาน
18	การถามตอบ เกี่ยวกับส่วน ต่าง ๆ ของ ร่างกาย	People To People. Body to Body.	This is My Nose. Touch Your Eye.	-	-
19	การบอกสถานที่ ที่อยู่ของสิ่ง ต่าง ๆ	หาตู้คำ ศัพท์	Where is a Pen	-	-
20	การฟังและเข้าใจ ความหมาย เกี่ยวกับขนาด ของสิ่งต่างๆ	Big or Small	Big and Small	แสดงขนาดของสิ่ง ของ ใหญ่/เล็ก ตาม เนื้อหา (ครูหาเอง)	-
21	การฟังและเข้าใจ ความหมาย เกี่ยวกับอาหาร และเครื่องดื่ม	จับกลุ่ม ภาพ	Ice-Cream	-	-
22	การทบทวนตัว อักษรแบบตัว พิมพ์	Tic Tac Toc	A - B - C	ภาพหมาป่า กระโดดข้ามหมา นอนหลับ - บัตรคำ A Quick, brown, fox, jumps over, the, lazy dog. - บัตรอักษร A-Z (ครูทำเอง)	-

จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม

1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับบริบทการสื่อสาร
2. เพื่อให้สามารถฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้
3. เพื่อให้สามารถพูดสื่อความหมายในสถานการณ์ง่าย ๆ ได้ตามระดับภาษาที่เรียน
4. เพื่อให้สามารถออกเสียงตัวอักษร คำ และข้อความสั้น ๆ สื่อความหมายได้อย่าง

ถูกต้อง

5. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1. เนื้อหาทางภาษา

โครงสร้างทางไวยากรณ์ เป็นประโยคสั้น ๆ ง่าย ๆ เกี่ยวกับการทักทาย กล่าวหา แนะนำตนเอง แนะนำผู้อื่น พูดขอบคุณ ขอโทษ พูดแทรกอย่างสุภาพ พูดขออนุญาต ประโยคบอกเล่า ประโยคคำสั่ง ประโยคคำถามและประโยคคำตอบสั้น ๆ

คลังคำ เป็นคำที่ปรากฏในโครงสร้างทางไวยากรณ์ในระดับนี้ เป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวและสภาพแวดล้อมของผู้เรียนเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน ซึ่งเป็นคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำอุทานต่าง ๆ จำนวนคำศัพท์ประมาณ 120-150 คำ ฯลฯ

2. แนวการจัดการเรียนการสอน

เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ จึงควรจัดการเรียนการสอนดังนี้

1. เน้นการสื่อสารด้วยการฟัง พูด ชักผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาท แสดงออก ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก แนะนำให้เป็นไปตามแผนที่จัดเตรียมไว้ เน้นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ความสุข สนุกสนาน เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ

2. ใช้กิจกรรมเป็นสื่อในการเรียนการสอน เช่น เพลง เกม บทบาทสมมุติ สถานการณ์จริง การเล่านิทาน ภาษาท่าทาง ปริศนาคำทาย

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกโดยการกระตุ้นและเสริมแรงให้กำลังใจ และไม่ตำหนิผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2540 : 12-15)

กานดา สินขวานนท์ (2505 : 4) กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ว่า “ในการสอนภาษาอังกฤษชั้นเริ่มต้นแก่เด็กไทยเรานี้ ยังเป็นระยะที่สำคัญที่ต้องการหลักและแนวที่ถูกต้อง เพราะเป็นการปูพื้นฐานวางรากฐาน จำเป็นที่จะต้องทำให้มันคงแข็งแรงถูกต้อง รวมหลักการเพื่อเป็นบันไดให้แก่

ผู้เรียนได้ก้าวไปสู่ความรู้ทางภาษาอังกฤษในขั้นสูงขึ้นไปโดยสะดวก

อายุและความสามารถทางภาษา

เลนเนเบอร์ (Lenneber อ้างถึงใน กาญจนา ปราบพาล, 2527 : 42) ได้เสนอตารางความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และการพัฒนาด้านภาษาไว้ดังนี้

ช่วงอายุ	การพัฒนาด้านภาษา
0 - 3 เดือน	เริ่มรู้จักกู่
4 - 20 เดือน	เริ่มจากการพูดไม่เป็นภาษาไปสู่การพูดเป็นคำ ๆ
21 - 36 เดือน	เริ่มเรียนรู้ภาษา
3 - 10 ปี	ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องขึ้น และรู้จักคำศัพท์มากขึ้น
11 - 14 ปี	เริ่มปรากฏสำเนียงต่างชาติ

สเทอร์น (Stern อ้างถึงใน กาญจนา ปราบพาล, 2527 : 43-44) ได้เสนอข้อดีและข้อเสียของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในช่วงอายุต่าง ๆ ดังนี้

ช่วงอายุของการเรียนรู้ : ก่อนวัยรุ่น (3 - 10 ปี)

ข้อดี

1. เป็นไปตามข้อเท็จจริงทางประสาทวิทยา
2. ง่ายที่สุดและได้ผลดีที่สุด
3. ได้การออกเสียง (Pronunciation) ที่เป็นธรรมชาติ
4. มีความจำด้านภาษาที่จะนำมาขยายความต่อได้ในภายหลัง มีระยะเวลาเรียนรู้ยาวนานกว่า

ข้อเสีย

1. อาจจะทำให้เกิดการสับสนกับภาษาแม่
2. เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นอย่างไม่รู้ตัว (Unconscious Acquisition)
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ไม่ได้ส่วนสัมพันธ์กับผลลัพธ์

การสอนภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กเล็ก

ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น มีปัจจัยหนึ่งซึ่งเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันอย่างมากตลอดมาคือ อายุของผู้เริ่มเรียน นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความคิดเห็นดังนี้

ไมเคิล (Michel อ้างถึงใน กันยา กริโพธ, 2526 : 14-15) ให้ความเห็นว่ายิ่งให้เด็กเรียนภาษาต่างประเทศเร็วขึ้นเท่าใดจะทำให้มีความสามารถในการอ่านภาษามากขึ้นเท่านั้น เหตุผลที่สนับสนุนการเริ่มเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่เยาว์วัยมีดังนี้

1. เด็กเล็กจะสามารถเลียนเสียง และออกเสียงที่ไม่คุ้นเคยได้ดีกว่าเด็กโต หรือผู้ใหญ่ แม้ว่าจะไม่เข้าใจความหมายของเสียงเหล่านั้น ดังนั้นการให้เด็กเริ่มเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่อายุน้อยจะทำให้ออกเสียงได้ชัดเจน
2. เด็กเล็กจะวิเคราะห์ภาษาใหม่น้อยกว่าเด็กโต จึงสามารถเรียนภาษาพูดได้ดีกว่า เด็กเล็กจะยอมรับการฝึกภาษา (Drills) ซึ่งเป็นนิสัยที่จำเป็นในการเรียน
3. การเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่เยาว์วัยทำให้มีระยะเวลาานพอที่จะทำให้ประสบความสำเร็จและมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษานั้น ประกอบกับทั้งเด็กเล็กยังไม่มีอคติในการเรียนภาษาใหม่เหมือนผู้ใหญ่
4. เด็กเล็กสามารถรับวัฒนธรรมของเจ้าภาษาโดยไม่มีข้อรังเกียจ ทำให้มีโอกาสในการพัฒนาความเข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อภาษานั้น

ซมิท ซอนเบรน (Schmid-Schonbein, 1982 : 5) กล่าวว่า การสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กเล็ก ควรเน้นที่การใช้ภาษามากกว่าคะแนนจากการวัดผล และควรมีจุดประสงค์การเรียนรู้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความรู้สึกกระตือรือร้นในการเรียนภาษาเป้าหมาย จากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีลักษณะสนุกสนานพึงพอใจสำหรับเด็ก
2. เพื่อจัด โอกาสหลาย ๆ รูปแบบอย่างมีความหมายให้เด็กได้สังเกตระบบเสียงควบคู่ไปกับระบบไวยากรณ์และคำศัพท์พื้นฐาน
3. เพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นของเด็ก ที่เขาสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์การสื่อสารได้ การที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน โดยเริ่มสอนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้น นับได้ว่าเป็นการถูกต้องตามหลักวิชาการ ดังที่ ฟินอคเชียโร (Finocchiaro, 1964 : 4) นักการศึกษาสตรีชาวอเมริกันให้ความเห็นว่าเด็กในวัยนี้อยู่ในวัยที่จะเรียนการออกเสียงได้ดี อวัยวะการออกเสียงก็เปลี่ยนแปลงหุ่นตัวได้ง่าย จึงเรียนภาษาต่างประเทศได้เร็วและออกเสียงได้ถูกต้องดีกว่าผู้ใหญ่ ซึ่งทัศนียในการออกเสียงภาษาเดิมของคนจนเป็นอุปสรรคต่อการออกเสียงที่แปลกออกไปในภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้นเด็กยังไม่สับสนปนเปกันระหว่างภาษาใหม่กับภาษาเดิม เพราะเด็กไม่ช่างสงสัยหรือช่างเปรียบเทียบภาษาและไม่ได้คิดถึงความยุ่งยากซับซ้อนทางภาษา

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro, 1964 ; 11-12) มีความเห็นว่า การสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กนั้น ถ้าจะให้ได้ผลดีควรเริ่มเมื่อเด็กอายุยังน้อย โดยเน้นถึงความได้เปรียบต่าง ๆ ของเด็กดัง

กล่าวแล้วข้างต้น แต่ขณะเดียวกัน นักการศึกษาผู้นี้ก็กล่าวไว้ด้วยว่า แม้โดยทั่วไปจะเชื่อกันว่า การเริ่มเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองเมื่ออายุน้อยเป็นการดี ก็มีได้หมายความว่าผู้ที่เริ่มเรียนเมื่อโตแล้วหรือเมื่ออายุมากกว่าจะเรียนไม่ได้ดีเสียทีเดียว เพราะคนที่เรียนภาษาต่างประเทศเมื่ออายุมากกว่าก็มีข้อได้เปรียบอยู่บ้างเหมือนกันคือ

1. รู้จักสังเกต วิเคราะห์ และมีความเอาใจใส่จริงจังกว่า
2. รู้จักใช้เหตุผลเปรียบเทียบ และใช้วิธีอุปมาอุปไมย (Analogy) ในการสร้างประโยคใหม่ขึ้นเองจากแบบกระสวนประโยคที่ได้เรียนแล้ว
3. แม้จะออกเสียงด้วยการเลียนแบบได้ไม่ดีเท่าเด็กเล็ก ๆ แต่ก็สามารถจะเรียนรู้จากคำบอกเล่าซึ่งแจ่มถึงเหตุผล และลักษณะของเสียงต่าง ๆ ได้ อันจะทำให้สามารถรับความช่วยเหลือให้ออกเสียงที่เป็นปัญหาได้รวดเร็ว

สภาพและปัญหาการสอนภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยทั่วไปในปัจจุบันนี้จะเห็นได้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนแปลงตลอดมา ปัจจุบันนี้เป็นยุคของโลกไร้พรมแดน ยุคข่าวสารข้อมูลสนเทศ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีจุดมุ่งหมายที่จะจัดการเรียนให้เหมาะสมกับวัย และความต้องการของผู้เรียน การสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้นจึงเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ และการแสวงหาความรู้ของผู้เรียน โดยให้มีความสามารถในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมของชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ แล้วยังสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมของไทยได้ ตลอดจนการสร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอน

จากการศึกษาวิเคราะห์งานวิจัย 50 เรื่องของ โจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2530 : 3-8) พบว่า ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เทคนิคการสอนเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จากงานวิจัยต่าง ๆ พบว่าครูเป็นจำนวนมากที่ยังใช้วิธีการสอนแบบเก่า คือมีการบรรยายเป็นหลัก ใช้กระดานดำประกอบ และครูเป็นศูนย์กลาง ซึ่งวิธีสอนนี้ไม่ค่อยกระตุ้นให้นักเรียนตอบสนอง

อัตราส่วนของนักเรียนต่อครูมีอิทธิพลต่ออัตราการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จากงานวิจัยต่าง ๆ พบว่าในระดับประถมศึกษาอัตราส่วนนักเรียนต่อครูที่เหมาะสมอยู่ระหว่าง 21 : 1 หรือ 30 : 1 ซึ่งในแต่ละภาคคือ ภาคกลาง อัตราส่วนนักเรียนต่อครูอยู่ในระหว่าง 22 : 1 ถึง 33 : 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

25 : 1 ทั้งนี้เนื่องจากสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งคุณภาพของทรัพยากรทางการศึกษาที่เหมาะสมนั้นแตกต่างกันในแต่ละภูมิภาค

วรุณ รัตนประสิทธิ์ (2503 : 37039) ทำการวิจัยเรื่อง การสอนภาษาอังกฤษ ในชั้นประถมศึกษา พบว่า สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมสำหรับการจัดตารางสอน บางโรงเรียนแยกเป็นรายวิชา ทำให้การสอนไม่ได้เป็นไปในลักษณะส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสฝึกทักษะ นอกจากนี้ การแยกวิชาสอนทำให้ต้องอาศัยครูหลายคน ทำให้สิ่งที่เด็กเรียน ไม่สัมพันธ์กัน

อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จากผลการวิจัยที่รวบรวมมีข้อค้นพบที่สอดคล้องกันคือ ครูยังขาดทักษะและความเข้าใจในการใช้สื่อการเรียนการสอน ขาดงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุและอุปกรณ์ ทางโรงเรียนมีสื่อการเรียนน้อยไป สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมกับการใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนต่าง ๆ โรงเรียนต้องการแหล่งบริการด้านสื่อการสอน และผู้แนะนำเกี่ยวกับการผลิตและการใช้อุปกรณ์และสื่อการสอน

1. ด้านความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษของครู

ครู คือผู้ที่จัดสภาพการเรียนการสอนให้แก่เด็ก เป็นผู้มีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอน จะทำให้การสอนดำเนินไปได้ด้วยดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับหน้าที่ของครูในการจัดการกับห้องเรียน โดยเฉพาะในวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ใช้ครูเป็นแบบอย่างให้แก่นักเรียน ในการถ่ายทอดวิชาความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมแก่นักเรียน เป็นผู้ที่วางรากฐานการเรียนภาษาอังกฤษให้แก่เด็ก เป็นผู้ที่สร้างทัศนคติที่ดีงามเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียน เป็นผู้ที่ปลูกฝังให้นักเรียนเกิดความรักความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะทางภาษาอังกฤษอย่างดี ไม่เช่นนั้นแล้วอาจจะทำให้เกิดผลเสียแก่ นักเรียนได้ โดยเฉพาะการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นการเริ่มต้นการเรียนภาษาอังกฤษเป็นการวางรากฐานการเรียนเบื้องต้น เด็กในวัยนี้ยังเล็กย่อมมีความเชื่อมั่น ซินชมในตัวครูผู้สอน เด็กวัยนี้เรียนรู้ได้เร็วและเกิดความจำได้ง่าย ถ้านักเรียนได้รับความรู้ที่ผิด ๆ ไปก็ยากที่จะแก้ไขได้ในภายหลัง ในด้านความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษของครู ได้มีผู้วิจัยไว้เช่น

บรรเลง ทรรทรานนท์ (2518 : 11) ทำวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาบังคับการศึกษาหมวดวิชาภาษาอังกฤษ กับผลการฝึกสอนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กล่าวถึงครูผู้สอนว่า “ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมิใช่ นักภาษาศาสตร์ แต่ก็ต้องรู้ภาษาดีและใช้ภาษาเป็น รู้และเข้าใจกระบวนการเรียนรู้และการสอนภาษาอังกฤษ ตลอดจนมีความรู้รอบตัวอื่น ๆ อีกมาก สรุปได้ว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติเด่น ๆ

1. รู้ทฤษฎีการศึกษา
2. รู้ทฤษฎีภาษาอังกฤษ
3. สามารถใช้ทฤษฎีทั้งสองให้สอดคล้องกันในการสอน

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2519 : 3) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ดีจะต้องมีความรู้เรื่องโครงสร้างทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี และต้องมีความรู้เกี่ยวกับวิธีวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของนักเรียนที่คิดว่าผิดจะแก้ไขอย่างไร พยายามใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด

วิโรจน์ พรหมพิเทศ (2526 : 111) ทำวิจัยเรื่องสมรรถภาพของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาพบว่า สมรรถภาพด้านความรู้ของครูภาษาอังกฤษมีความเห็นว่าจำเป็นมากที่สุดที่ครูภาษาอังกฤษจะต้องรู้และเข้าใจหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

1.1 สภาพความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษของครู

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน และจากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ทำให้ทราบถึงสภาพความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนดังต่อไปนี้

วิลาวรรณ วงศ์ลังกา (2530 : 193) ทำวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งเสริมการสอนภาษาอังกฤษที่ดีในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความพร้อมต่างกัน ด้านอุปกรณ์ช่วยสอนภาษา พบว่า ครูที่จบเอก โท วิชาภาษาอังกฤษ ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากกว่าครูที่จบเอก โท วิชาอื่น ๆ ทั้งนี้เป็นเพราะความแตกต่างในด้านความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความรู้ ความสามารถของครูมีผลต่อพฤติกรรมการสอน

อัญชลี ดวงกลาง (2536 : 103) ได้ทำวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอ โนนไทย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า พฤติกรรมการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ครูส่วนมากปฏิบัติคือ ครูเป็นผู้ตัดสินใจ บอกคำตอบหรือแก้ปัญหาให้นักเรียน ซึ่งตรงกับที่ ทองสุข รวยสูงเนิน (2536 : 79) ที่ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสอนภาษาไทยของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดสุรินทร์ พบว่า พฤติกรรมด้านการจัดกระบวนการสอนที่ครูปฏิบัติมากที่สุดคือ ครูเป็นผู้ออกคำสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตาม เป็นผู้แก้ปัญหาและบอกคำตอบให้นักเรียน

เสาวลักษณ์ กิตติคุณศิริ (2539 : 161) ทำวิจัยเรื่อง ความต้องการเสริมสมรรถภาพทางการสอนของครูภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาในจังหวัดสงขลา พบว่า ด้านความรู้ในเนื้อหาหลักสูตรพิเศษ วิชาภาษาอังกฤษ ครูภาษาอังกฤษต้องการเสริมสมรรถภาพในเกือบทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการเสริมสมรรถภาพทางการสอนเรื่องการออกเสียงเฉลี่ยสูงสุด

รองลงมาได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ใช้ในห้องเรียนระหว่างปฏิบัติกิจกรรม และความรู้เกี่ยวกับ ศัพท์ วลี ตำนวน

เสงี่ยม ไตรรัตน์ (2534 : 12-13) กล่าวว่า ครูภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาต้องมี ความรู้ในภาษาอังกฤษดี ใช้ได้ถูกต้อง เพื่อให้การสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ ครูที่ประสบผล สำเร็จในการสอนภาษาอังกฤษ สมรรถภาพด้านแรกต้องมีคือ มีความรู้ด้านเนื้อหาและ โครงสร้าง วิชาภาษาอังกฤษ โดยเน้นที่ความรู้อย่างลึกซึ้ง ถูกต้อง แม่นยำ ในเนื้อหาวิชาที่สอน แสดงว่าครูยังไม่พึงพอใจกับความรู้ความสามารถที่มีอยู่

1.2 ปัญหาด้านความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษของครู

ครูเป็นบุคคลที่สำคัญในการเสริมสร้างเจตคติที่ดีงาม ในการจัดการเรียนการสอน ครูจึง ควรได้รับการฝึกฝน เพื่อเพิ่มเติมความรู้ในการสอนวิชานี้ แต่ที่ผ่านมาครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวนมากที่ไม่มี ความรู้ ความสามารถในการให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่นักเรียน ดังนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ยังมีปัญหาในด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในหลาย ๆ ด้าน ดังที่มีผู้วิจัยไว้ดังนี้

พิมพา นาคสุข (2527 : 88) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูขาดความมั่นใจในการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ เพราะยังไม่เข้าใจหลักสูตรดีพอ ไม่เคยเข้าร่วมการสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษมาก่อน และพิมพา นาคสุข (2527 : ๑) ยังพบอีกว่า ครูสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษามีปัญหาเรื่อง เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในเรื่องการใช้ประโยคให้ถูกต้องตามกาลต่าง ๆ และการฝึกออกเสียงที่เป็น ปัญหาสำหรับนักเรียน

เสาวลักษณ์ กิตติคุณศิริ (2539 : 22) กล่าวว่า ครูมีปัญหาเรื่องความรู้ความเข้าใจในด้าน เนื้อหาวิชา ซึ่งส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนได้ไม่ดีเท่าที่ควร การค้นหาความรู้เพิ่มเติม หรือ การรับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับด้านเนื้อหาวิชา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2524 : 4) กล่าวว่า ครูบางคนได้รับการฝึกฝนมาไม่เพียงพอ มี ความรู้ความชำนาญน้อย จึงไม่สามารถจะสอนเนื้อหาของวิชาได้อย่างถูกต้องและตีความหมาย ของหลักการสอนภาษาอังกฤษอย่างผิด ครูบางคนไม่ชวนขยายปรับปรุงตนเอง หรือค้นหาความรู้ ให้กว้างขวาง ปัจจุบันนี้วิชาการได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ถ้าครูไม่กระตือรือร้นความรู้ที่ครูมีอยู่ ก็จะล้าสมัย

สุไร พงษ์ทองเจริญ และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา (2505 : 1) กล่าวว่า ในระดับชั้น ประถมศึกษา เรามักจะขาดครูที่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมที่จะสอนภาษาอังกฤษ เพราะครู ที่เข้าสอนในระดับชั้นดังกล่าวนี้เรายังนิยมบรรจุครูที่มีวุฒิค่าเข้าสอน โดยเข้าใจว่าเนื้อหาการสอน ในระดับนี้ง่าย ครูที่มีวุฒิสูงกว่าเด็กเพียงเล็กน้อยก็อาจสอนได้ ฉะนั้น จึงปรากฏว่าการสอนภาษา

อังกฤษในชั้นประถมศึกษาไม่คอยได้ผลดี เด็กอ่านออกเสียงผิด ๆ เป็นนิสัยติดตัวที่ยากจะแก้ไขได้ ซึ่งตรงกับที่พวงเพ็ญ อินทรประวัตติ (2521 : 72-75) ได้กล่าวถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับครูผู้สอน และสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในเมืองไทยพอสรุปได้ดังนี้ ความรู้ของครูยังไม่ได้มาตรฐาน กล่าวคือ ความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษของครูไม่แน่นแฟ้นพอ ครูยังพูดภาษาอังกฤษได้ไม่คล่อง ซึ่งครูลักษณะนี้มีอยู่ในทุกระดับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษาและระดับประถมศึกษา การสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษายังเป็นปัญหาใหญ่ เพราะถ้าคุณภาพของครูที่สอนภาษาอังกฤษไม่ดีพอก็จะปูพื้นฐานความรู้ผิด ๆ ให้กับนักเรียน

วรนุช รัตนประสิทธิ์ (2503 : 32-35) ได้ทำวิจัยเรื่อง การสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา โดยวิธีสังเกตและสอบถามจากครูผู้สอน พบว่า ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนต่าง ๆ นั้น เนื่องมาจากครูส่วนมากไม่ได้รับการศึกษามาสำหรับสอนภาษาอังกฤษ เพียงแต่มีความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ในด้านวิธีสอนของครูพบว่าครูส่วนมากเป็นฝ่ายพูดและสอนไปตามหนังสือ นักเรียนมีหน้าที่รับฟังและท่องจำเท่านั้น

พิตรวัลย์ โกวาทิ (2537 : 3) กล่าวถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากตัวครู คือครูบางคนมีความรู้ไม่เพียงพอ เพราะมิได้เรียนหรือฝึกมาโดยตรง การออกเสียงก็อาจจะไม่ถูกต้อง บางครั้งไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษกับนักเรียน

ศรีวิชัย สุวรรณภักดี (2522 : 78) ได้ศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษด้านปัญหาเกี่ยวกับตัวครู พบว่า ครูส่วนใหญ่ขาดความรู้ความสามารถด้านเนื้อหาและวิธีสอน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่า ความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษของครู มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอน จากเอกสารวิจัย จะพบว่าครูส่วนใหญ่ที่สอนภาษาอังกฤษขาดความรู้ ความเข้าใจในด้านเนื้อหาวิชาอยู่มาก

2. ด้านการเตรียมการสอน

การเตรียมการสอนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับครูผู้สอน เป็นการวางแผนการสอน ครูผู้สอนมีหน้าที่ในการเตรียมการสอน และถ้าครูได้เตรียมการสอนแล้วก็จะสามารถทำให้ครูดำเนินกิจกรรมการเรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ง่ายขึ้น ครูที่มีการเตรียมการสอนอย่างดี เท่ากับทำให้การสอนนั้นสำเร็จไปครึ่งหนึ่งแล้ว ดังนั้นการเตรียมการสอนจึงเป็นภาระที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูผู้สอนที่ดี

สุมน อมรวิวัฒน์ และสมพงษ์ จิตระดับ (2531 : 73) ได้ให้ความหมายของการเตรียมการสอนของครูว่า หมายถึง การศึกษาแผนการศึกษาและคู่มือครูก่อนสอนทุกครั้ง และจัดทำ

กำหนดการสอนย่อยเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนที่ควรใช้สื่อการเรียน และเครื่องมือวัดผลและประเมินผล

การเตรียมการสอนมีความจำเป็นต่อความสำเร็จของการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก เพราะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณค่า ดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้ครูเกิดความมั่นใจในการสอน เนื่องจากได้เตรียมสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไว้พร้อม
2. ช่วยให้การสอนดำเนินไปตามทิศทางที่ต้องการ ไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง
3. ช่วยให้นักเรียนเรียนได้อย่างมีชีวิตชีวา สนุกสนานตื่นเต้นกับกิจกรรมและเกมแปลกใหม่ต่าง ๆ ที่ครูจัดเตรียมให้
4. ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ เนื่องจากกิจกรรมและประสบการณ์ที่จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้จะช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ความจุดประสงค์
5. ช่วยจัดคำถามที่ไม่เป็นประโยชน์
6. ทำให้ครูรู้ว่าการสอนน่าจะมีปัญหาที่ใด และควรจะแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร
7. ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ถูกต้องเหมาะสม และทันต่อเหตุการณ์ เนื่องจากการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่เสมอของครู
8. ในกรณีที่ได้มีการบันทึกการเตรียมการสอนไว้ด้วย อาจจะช่วยแก้ปัญหการสอนแทนครูที่ไม่ได้มาทำการสอนได้

การเตรียมตัวของผู้สอนมี 2 ลักษณะคือ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2525 : 67)

1. การเตรียมตัวในระยะยาว หรือการเตรียมตัวโดยทั่วไป ได้แก่ ครูศึกษาหลักสูตรเข้าใจหลักการ จุดหมาย และโครงสร้างของหลักสูตร เพื่อให้รู้ว่าจะสอนอะไร สอนไปทำไม จะสอนให้เด็กเป็นคนลักษณะใด

2. การเตรียมตัวในระยะสั้น หรือการเตรียมตัวสอนในแต่ละวัน ได้แก่ การดูกำหนดการสอน ตารางสอนของแต่ละวันก่อนว่าจะสอนเรื่องอะไร ใช้เวลากี่คาบ จึงศึกษาแผนการสอน และเอกสารที่เกี่ยวข้องในรายละเอียด

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2530 : 618-625) กล่าวว่า การเตรียมตัวสอนของครูภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การเตรียมตัวของครูเกี่ยวกับเนื้อหา เพื่อให้การสอนดำเนินไปตามขั้นตอน ครูควรศึกษาเนื้อหาก่อนสอนดังนี้

1.1 อ่านบทเรียนทั้งเล่มก่อน เพื่อรู้เนื้อหาและความสัมพันธ์ของแต่ละบทว่ามีเนื้อหาอะไรเกี่ยวข้องกันอย่างไร

1.2 ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาในบทนั้น ๆ ครูต้องฝึกตนเองก่อนเพื่อให้อการสอนเป็นไปอย่างถูกต้อง การเตรียมตัวในขั้นนี้มีหลายเรื่อง ได้แก่ เสียงที่เป็นปัญหา ตัวที่เป็นปัญหาทางความหมาย ปัญหาทางไวยากรณ์ และปัญหาทางวัฒนธรรม

2. การเตรียมตัวของครูเกี่ยวกับการสอน

เมื่อครูศึกษาเนื้อหาของบทเรียนแล้ว ก่อนลงมือสอนจริงครูจะต้องเตรียมตัวเพื่อจะสอนดังนี้

2.1 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ของการเรียนนั้น ๆ ส่วนมากระบุในคู่มือครูเป็นเชิงจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ

ด้านการสอน จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจะช่วยแนะแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ครูได้

ด้านการเรียนรู้ นักเรียนรับรู้จุดประสงค์การเรียนรู้ ทำให้การเรียนมีความหมายสำหรับนักเรียน

ด้านการประเมินผล การวางจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมไว้ล่วงหน้า เป็นการวางแผนสำหรับการเรียนการสอน และการประเมิน ไว้อย่างรอบคอบ

2.2 ศึกษากิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนในคู่มือครู ทั้งกิจกรรมในการเรียนและกิจกรรมเสริม เพื่อนำมาประสมประสานกันให้กิจกรรมต่อเนื่องกันตลอดชั่วโมงเรียน โดยครูพยายามจัดให้นักเรียนได้ทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2.3 เตรียมสื่อที่จะใช้ในกิจกรรมการเรียน ปัจจุบันยึดผู้เรียนและกิจกรรมเป็นหลัก สำคัญ เน้นการนำไปใช้ได้จริง จึงจำเป็นต้องใช้สื่อการเรียนหลายรูปแบบ เพื่อให้การเรียนนั้นมีความหมายสำหรับนักเรียน

กรัชและคอสติน (Grush and Costin, 1975 : 64) นักการศึกษาได้กล่าวได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของครูที่มีคุณภาพในด้านการเตรียมการสอนดังนี้

1. เตรียมการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียนการสอน และสามารถปฏิบัติตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. สามารถสอนได้อย่างมีลำดับขั้นตอน

2.1 สภาพการเตรียมการสอน

ในการเตรียมการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้ ครูผู้สอนส่วนใหญ่จะเตรียมการสอนโดยศึกษาจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2533 ของกระทรวงศึกษาธิการ และมีการเตรียมสื่อการสอนที่ทันสมัย มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนมากขึ้น ดังเช่นที่

สุภาวดี บุญเจริญ วิมลรัตน์ อรุณโรจน์ และเอมอร พานิชพงศ์ (บทสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1) กล่าวตรงกันว่า ปัจจุบันนี้โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่มีการเตรียมการสอนตั้งแต่การเตรียมแผนการสอน โดยจะจัดทำร่วมกันเป็นคณะกรรมการระดับกลุ่มโรงเรียนหรือระดับอำเภอ มีการจัดเตรียมสื่อการสอนล่วงหน้า เตรียมบัตรภาพ และนำสื่อทางเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ เช่น มีการใช้ CD Rom และบัตรภาพประกอบกัน ด้านเนื้อหาของวิชาใช้ตามหลักสูตรและคู่มือครูเป็นส่วนใหญ่ มีการจัดตกแต่งห้องเรียน เพื่อช่วยเสริมบรรยากาศของการเรียนมากขึ้น ซึ่งตรงกับที่ บุญล้อม ปานลักษณ์ (2535 : 175-179) ได้ศึกษาการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา พบว่า ครูมีการเตรียมการสอนโดยจัดทำแผนการสอน ศึกษาแบบเรียน ตลอดจนมีการจัดสภาพห้องเรียนและเตรียมสื่อให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

ใน พ.ศ. 2524 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2525 : 92) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ในวิทยาลัยพลศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ 13 แห่ง ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านการดำเนินการสอนนั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าได้ทำการศึกษาหลักสูตร รวบรวมเนื้อหาวิชาและเตรียมการสอนล่วงหน้า ในด้านการสอนจะเน้นทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียนมากที่สุด โดยให้นักศึกษาทดลองทำแบบฝึกหัดและอธิบายซ้ำ เมื่อนักศึกษายังไม่เข้าใจบทเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าอาจารย์มักจะเน้นทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนมากที่สุด และนิยมใช้วิธีสอนแบบให้นักศึกษาฟังคำบรรยายและจดงาน

อดุล นาคะโร (2539 : 141) ได้ทำวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการจัดทำและการใช้แผนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่จัดทำกำหนดการสอนเป็นรายสัปดาห์ โดยมอบหมายให้ครูผู้สอนแต่ละคนรับผิดชอบในการจัดทำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาทุกคนมีภาระและงานสอน และงานอื่นมากเหมือนกัน ดังนั้นการจัดทำกำหนดการสอน โรงเรียนจึงมอบหมายให้ครูแต่ละคนรับผิดชอบของตนเอง และจากการที่พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่จัดทำกำหนดการสอน คงเป็นเพราะว่าครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ผ่านการอบรมการใช้หลักสูตร ตลอดจนทำกำหนดการสอนมาแล้ว ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำกำหนดการสอน

กรัณย์ เสงพานิช (2528 : 89-95) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษา 8 พบว่า พฤติกรรมของครูประถมศึกษา มีการเตรียมการสอน มีการตรวจผลงาน และแบบฝึกหัดทุกครั้ง บันทึกจุดประสงค์ใน ป.02 อย่างสม่ำเสมอและเป็นปัจจุบัน ครูสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน มีการเฝ้าความสนใจต่อการเรียนของนักเรียนหลายวิธี ปรับปรุงห้องเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่สอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2537 : 195) กล่าวว่า การสอนจะประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องอาศัยการวางแผนศึกษาการเตรียมการสอนที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาที่นักเรียนต้องการแบบอย่างและการถ่ายทอดที่ถูกต้องเหมาะสมจากครู

แต่การวิจัยของ ทศนา ประสานศรี (2536 : 133-134) ทำการศึกษาสภาพการสอนของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) : การศึกษาเฉพาะกรณีในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม พบว่า สภาพการสอนของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภายในห้องเรียนสะอาดมีแสงสว่างพอเหมาะ จัดโต๊ะเก้าอี้แบบจัดนั่งเป็นรายบุคคลเรียงเป็นแถวตอนลึก หันหน้าเข้าหากระดานดำ มีการจัดมุมหนังสือ โดยจัดเป็นมุมหนังสือของกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ จัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีการแสดงผลงานนักเรียน ครูมีความสัมพันธ์กับนักเรียน โดยให้ความเป็นกันเอง เอาใจใส่ต่อนักเรียน ใช้คำพูดที่สุภาพต่อนักเรียน รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ให้ความยุติธรรม นักเรียนมาเรียนอย่างสม่ำเสมอไม่ขาดเรียน นักเรียนมีอุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ ครูส่วนมากไม่เตรียมการสอน

2.2 ปัญหาการเตรียมการสอน

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า การเตรียมการสอนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับครูผู้สอนเปรียบเสมือนหัวใจสำคัญของการเรียนการสอน แต่จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ จะพบว่า ครูบางส่วนมีการเตรียมการสอนอย่างดีทุกครั้งก่อนทำการสอน แต่ก็มีครูอีกจำนวนหนึ่งไม่ได้มีการเตรียมการสอน หรือเตรียมการสอนได้ไม่เต็มที่ เพราะมีปัญหาและอุปสรรคทำให้ไม่สามารถเตรียมการสอนได้ ดังเช่นที่ ดุสิต ลัคนาศิโรรัตน์ (2536 : 58) ได้ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในด้านการจัดทำแผนการสอนนั้น ครูผู้สอนไม่ได้จัดทำแผนการสอน และมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการตรวจแผนการสอนสัปดาห์ละครั้ง

ศรีวิทย์ สุวรรณภิกขิ (2522 : 75-76) กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ซึ่งโยงไปถึงปัญหาการสอนภาษาอังกฤษว่า “ครูขาดความพร้อมที่จะสอน ไม่มีการเตรียมบทเรียน อาจเป็นเพราะครูมี

เวลาสอนมากเกินไป ครูบางคนไม่สนใจที่จะศึกษาหลักสูตรว่ามีจุดมุ่งหมายอย่างไร เนื้อหา
ครอบคลุมถึงไหน ทำให้การสอนไม่มีหลักเกณฑ์”

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2529 : 49-50) ที่พบว่า ครูมีปัญหา
ในการเตรียมการสอน ครูมีภารกิจมากมาย จึงไม่สามารถเตรียมการสอนได้ครบทุกครั้งที่สอน และ
ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรมฝึกหัดครู กรมสามัญศึกษา กรมอาชีว
ศึกษา กรมวิชาการ และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2532 : 41-42) ที่พบว่า
ครูประถมศึกษาไม่ได้เตรียมการสอนอย่างครบถ้วน ครูไม่เห็นความสำคัญของการเตรียมการสอน
ที่เป็นเช่นนั้นเนื่องมาจากครูไม่มีเวลาเตรียมการสอน เพราะครูต้องสอนทุกชั่วโมง สอนทุกกลุ่ม
ประสบการณ์ในแต่ละวัน ตั้งแต่ 09.00 น. - 15.00 น. คิดเป็นเวลาถึง 5 ชั่วโมงต่อหนึ่งวัน ซึ่งนับว่า
มาก หลังจากการสอนเสร็จแต่ละชั่วโมง หรือแต่ละกลุ่มประสบการณ์แล้ว ครูต้องสอนกลุ่ม
ประสบการณ์ใหม่ต่อไป นอกจากนี้แล้วยังมีงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารโรงเรียนให้ปฏิบัติ
งานพิเศษอีกด้วย ได้แก่ ทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุโรงเรียน ทำหน้าที่การเงินของโรงเรียน

จันทิรา เลื่อนราม (2537 : 78) ได้ศึกษาปัญหาการสอนภาษาไทยของครูชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา พบว่า ครูภาษาไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจในการเขียนแผน การ
สอน

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก (2537 : 24-25) ได้ศึกษาสภาพการใช้
หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) สังกัดสำนักงานการประถม
ศึกษาแห่งชาติจังหวัดพิษณุโลก ได้ข้อค้นพบที่เกี่ยวกับปัญหาการเขียนแผนการสอนคือ ครูไม่มีเวลา
เขียนแผนการสอนเป็นปัญหาระดับมากที่สุด รองลงมาคือข้อกำหนดการคัดเลือกและการแบ่งเนื้อ
หาวิชาในแผนการสอน การเลือกใช้สื่อ การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน

บังอร พุ่มสะอาด (2537 : 37) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถม
ศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา พบปัญหาที่เกี่ยวกับแผนการสอนคือ ครูมีงานมากไม่มีเวลาในการทำแผน
การสอน บางวิชาเนื้อหายังไม่ชัดเจน บางวิชาไม่มีเนื้อหา ขาดคู่มือและแนวทางการทำแผน
การสอน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน แสดงให้เห็นว่า การเตรียมการ
สอนเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูต่อการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะในวิชา
ภาษาอังกฤษ ถ้าครูได้มีการเตรียมการสอนมาก่อนแล้วเป็นอย่างดี จะช่วยให้ครูเกิดความ มั่นใจ
และสามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ ประสบผลสำเร็จตาม

วัตถุประสงค์ แต่จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมา ทำให้ทราบว่าครูยังมีปัญหาในด้านการเตรียมการสอนอยู่มาก

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้น เป็นขั้นเริ่มต้นของการเรียน และการเรียนการสอนจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมของครูให้กับนักเรียน ซึ่งครูในระดับชั้นนี้เป็นผู้ปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการเรียน ด้วยการดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนให้กิจกรรมนั้นสนุกสนาน ประทับใจ โดยครูควรนำทักษะเทคนิคการสอน และจิตวิทยาการสอนมาใช้ จะทำให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จและเกิดประสิทธิภาพ ดังนี้

สิริวรรณ สุวรรณภา (2523 : 13) ได้ให้แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยา เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องให้สอดคล้องและตอบสนองของความสนใจและความต้องการของนักเรียน
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ อย่างทั่วถึง
4. กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นต้องระบุเป้าหมาย ขั้นตอนของกิจกรรมและสรุปกิจกรรมอย่างลำดับ
5. กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้น จะต้องพัฒนานักเรียนด้านพุทธิพิสัย เจตพิสัย และทักษะพิสัย
6. กิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นปฏิบัติ นั้น ต้องระบุขั้นตอนที่จะให้นักเรียนปฏิบัติได้อย่างชัดเจนไม่สับสน
7. กิจกรรมการเรียนการสอนใด ๆ ที่จะจัดนั้นจะต้องสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมของนักเรียน
8. การจัดกิจกรรมการสอนนั้นควรเป็นกิจกรรมที่ใช้เวลาเหมาะสมกับความสนใจของเด็ก

สุมิตร คุณานุกร (2518 : 137) กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการไปตามเป้าหมายที่หลักสูตรต้องการ แนวทางการจัดกิจกรรมหรือการสอนนี้ย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพและลักษณะของเนื้อหาวิชา กล่าวคือไม่มีวิธีสอนใดดีที่สุด